

Dag Daniš: Matovič je nahratý. Doslova i symbolicky...

- CZ24 News | 29. července 2020

SLOVENSKO: Predseda vlády Igor Matovič môže len hádať, či je nahratý v doslovnom zmysle, alebo len symbolicky.

Keď Matovič minulý rok naverboval do svojho tímu Lukáša Kyselicu (bývalého vyšetrovateľa kauzy Gorila), verejnosti ho predstavoval ako bojovníka proti skorumpovanej vláde Smeru.

Kyselica v tom istom čase začal spolupracovať s vojenskou tajnou službou.

Inými slovami: Kyselica podpísal zmluvu s diablom. A ak to uspokojivo nevysvetlí, mal by za to zaplatiť.

Nie, nechceme naznačovať, že práca pre tajných človeka diskvalifikuje. Stále veríme tomu, že spravodajské agentúry slúžia štátnemu záujmu. Napokon, pre Vojenské spravodajstvo pracoval aj minister vnútra Mikulec či jeho zástupca Suchodolinský. Obaja mali povest poctivých ľudí.

Sú však profesie, pri ktorých je celkom neprijateľná súbežná spolupráca s tajnými službami. Napríklad práca novinára. Alebo práca politika, ktorý kandiduje vo voľbách. A radí lídrovi strany. Bez toho, aby otvorene priznal, kto vlastne je a kto ho riadi...

Diskvalifikovaný

Kyselica sa vstupom do tímu Matoviča a súbežne tajnou prácou pre Vojenské spravodajstvo politicky diskvalifikoval.

Problém nie je len v tom, že Vojenské spravodajstvo minulý rok, v čase nástupu Kyselicu, riadil Balciar – formálne nominant SNS, reálne figúra Kaliňáka.

Jadro problému je v tom, že Kyselica sa mohol podieľať, aj keď len pasívne a nevedome, na špinavých spravodajských hrách proti Obyčajným a Matovičovi (pre ktorého tiež pracoval). Podľa Denníka N sa malo Vojenské spravodajstvo zaujímať o bezpečnostných expertov Obyčajných, hlavne o Romana Mikulca a Jaroslava Naďa.

A možno aj o Gábora Grendela.

Nevieme, či Kyselica donášal, alebo nedonášal na kolegov z OLaNO. No malo by sa to zistiť (aj keď bez informovania verejnosti, keďže išlo o prácu v utajenom režime).

Spravodajské hry

Domnievame sa, že proti Obyčajným vládna moc rozohrala najmenej dve spravodajské hry, namierené na diskvalifikáciu jej prípadných nominantov do vlády.

Príbeh mohol vyzeráť takto: vojenský tajní zistili, že Obyčajní rátajú s Naďom na ministerstve obrany a s Grendelom na ministerstve vnútra.

V novembri 2019 NAKA obvinila Jaroslava Naďa z trestného činu ohrozovania utajovanej skutočnosti.

Nadž bol stíhaný, čiže morálne nepoužiteľný pre prípadnú nomináciu do vlády po voľbách.

Vo februári 2020, krátko pred voľbami, prokuratúra obžalovala Gábora Grendela z ohrozenia bankového tajomstva. Grendel bol obžalovaný, čiže morálne nepoužiteľný pre prípadnú nomináciu do vlády po voľbách.

„Conspiracy“

Niektó by na tomto mieste mohol namietat, že sem podsúvame konšpiráciu.

Áno, priznávame, je to presne tak. Mohlo ísť o konšpiráciu. V preklade o sprisahanie proti opozičným politikom, ktorí sa mali stať po voľbách šéfmi silových rezortov.

V týchto nechutných spravodajských hrách sa mohlo pracovať aj so zisteniami vojenských tajných (a ich informátorov) o pomeroch v OĽaNO. V radikálnej protikorupčnej strane, ktorú vnímala vládna moc ako nebezpečnú...

Ďalej sa malo pracovať s osvedčenými nástrojmi diskreditácie. Teda s účelovým stíhaním tých, ktorí boli vyhodnotení ako najviac nebezpeční.

Z tohto predpokladu vyplýva, že na odpísanie nepohodlných sa nemali použiť len tajné služby, ale v koncovke aj NAKA a prokuratúra. Teda vplyv vládnej strany a oligarchov na orgány činné v trestnom konaní.

Tvrde obvinenie? Ani nie, celá kampaň proti Smeru stála na podozreniach, že NAKA a prokuratúra sa roky hrubo zneužívali na ochranu „našich ľudí“. A na šikanu opozície a oznamovateľov trestnej činnosti.

V Smere a jeho pozadí veľmi správne tušili, že im po voľbách pôjde o krk. Potrebovali rozohrať „preventívne akcie“. V púde sebazáchovy.

V prípade Naďa im to nevyšlo, pretože kľúčový svedok začal cúvať. Jeho stíhanie sa zrušilo.

V prípade Grendela sa však – zhodou okolností – stalo to, čo v Smere potrebovali. Jeho účelová obžaloba ho vyradila z hry o ministerstvo vnútra. Krátko nato prokuratúra účelovú obžalobu, postavenú na vode, stiahla.

Pečiatka Matoviča

Otázka teraz znie, do akej miery sa na (prípadných) spravodajských hrách podieľal Kyselica.

Aby nedošlo k nedorozumeniu: nemyslíme si, že Kyselica je krivák, ktorý aktívne pracoval pre vojenských tajných a popri tom sa infiltroval do tímu Matoviča a donášal. Takisto si nemyslíme, že mal zlé úmysly a hrubo podvádzať (možno neskôr o svojom tajomstve povedal aj kľúčovým kolegom v strane, akurát to nikto z nich nemôže potvrdiť).

Pravdepodobnejšia je mäksia verzia. Kyselica sa rozhodol odísť z polície. Dostal ponuku od Matoviča. Prijal ju. No veľmi neveril v úspech Obyčajných vo voľbách. Na jeseň 2019 sa potácali blízko pri piatich percentách.

Poistil sa zmluvou s Vojenským spravodajstvom. Ak by Matovič vo voľbách uspel, poslanec Kyselica by sa rozlúčil s tajnými. Ak by Matovič pohorel, príslušník Vojenského spravodajstva Kyselica by sa

rozlúčil so svojimi politickými ambíciami. Jednoduché, že? Zadné dvere. Plán B...

Po voľbách sa stalo to prvé.

A ak nás neklamú inštinkty, skôr či neskôr by malo nasledovať aj to druhé.

V politike je prvoradá dôvera. A tú nemôže mať nikto, kto pracoval pre tajných a zároveň kandidoval vo voľbách. Ešte k tomu s pečiatkou obyčajného človeka a nezávislej osobnosti.